

NADZIAĆ SIĘ (15) *vb impf a. pf*

się (12), się (3).

Pierwsze a jasne.

fut 1 sg nadzieję się (1). ◇ 2 sg nadziejesz się (4). ◇ 3 sg nadzieje się (1). ◇ *praet* 1 sg m nadział się (2). *f* nadziałam się (1). ◇ 3 sg m nadział się (2). ◇ 1 pl m pers -smy nadziáli się (1). ◇ 3 pl m pers nadziáli się (1). ◇ *con* 3 sg m by się nadział (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Przypuścić, powziąć nadzieję (15) : *BierEz* I2v; nauczy cie czego się nienadzieiefs/ czegoś anij flichál/ anij wyczytał. *OpecŻyw* 42v; *RejJóz* D2v; *BielKron* 125v; *Opinione pulchrior, Piękniejszy niżliby się yeden nádział. Mącz* 265c, 322c, 344c; *BudBib Eccli* 19/24.

nadziać się na kogo (1): A Nieświefka [*biblia tłumaczy:*] Bog opoką moją/ (nądzieję się nań [...]) *CzechRozm* 128.

Ze zdaniem dopełnieniowym [by (3), żeby, iżby] (5): kto się nádział/ By Ezop tak kłamać miał *BierEz* G2v; gdy Aliathus książę wyrzał [*tluste jałówki*] nadział się żeby ielzczę dofić potrawy mieli *BielŻyw* 14; *BierRozm* 3, 26; *RejJóz* P7v.

cum inf (1): trzy miefiące wftawicznie płynąc niewidzieliśmy żadnego brzegá albo ziemię/ gdzieśmy w takim ftráchu byli/ iż nigdyśmy się nie nádziáli do domu przyiechác *BielKron* 444v.

Synonimy: przypuścić, spodziać się.

Formacje współrdzenne cf DZIAĆ.